Ami Dmi 1. Na kraji pouště sluncem spálený Ami stojí naše malý město dřevěný. Jednoho dne, právě čas oběda byl, F se na kraji města jezdec objevil. 2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach, místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží. Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal, R: na každém nároží zatykač vlál, Ami na něm cifra, za kterou by sis žil, Ami a přece nikdo z nás nevystřelil. 3. Pomalu projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící, před saloonem zastavil a z koně slez', jeho stín šel za ním a za stínem děs. 4. Zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla, objednal si pití a v místnostech těch každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech. R: 5. On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink', pak ke koni došel krokem pomalým, za chvíli zmizel jak z doutníku dým.